

Radek Holcepl, Šlechtic a lov. Příklad hlubockých Schwarzenbergů v letech 1848 – 1914, diplomová práce, Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice 2010.

Posudek vedoucího diplomové práce

Lov byl vždy jedním z konstitutivních prvků životního stylu šlechty. Platí to pro středověk stejně jako pro jednadvacáté století. Právem si tedy historik může klást otázku po jeho smyslu a významu pro identitu urozených, a to platí i pro zkoumání dějin nobility v druhé polovině devatenáctého a na počátku dvacátého století. Dosavadní historická produkce se převážně spokojila s konstatováním existence tohoto fenoménu, případně s popisem lovecké zábavy a hmotné kultury s ní spojené. Původním záměrem Radka Holcepla bylo podniknout důkladnou sondu do vydaných, nevydaných i hmotných pramenů svázaných s rodinou hlubockých Schwarzenbergů. Na jejich základě se měl pokusit ukázat, jak se reprezentativní role lovu projevovala v hmotné kultuře šlechtických sídel, jaký byl význam lovu pro sociabilitu šlechty, povšimnout si měl také odborné péče o lovnou zvěř, složení lesního a loveckého personálu a provozu schwarzenberských obor.

V průběhu práce si však diplomant vytýčil poněkud odlišnou cestu. Rozhodl se prozkoumat problematiku lovu z několika různých úhlů pohledu. Výsledný text tak připomíná spíše jakousi interpretační hru. Někdy až příliš odvážně klenutý teoretický oblouk zastíňuje materiálový základ diplomové práce. Pro jeho stavbu hledal Radek Holcepl oporu v řadě především metodologických východisek. Pracoval s díly Karla Marxe, Karla Mannheima, Maxe Webera, Nicolase Luhmanna, Mircea Eliada či Clifforda Geertze. Vedle sebe postavil pohledy sociologie, filozofie náboženství, kulturní antropologie a psychologie. Setkáváme se tak s využitím pojmů konzervativní ideologie nebo mýtus věčného návratu. Klademe-li si otázku, proč byly využity myšlenky právě těchto autorů, najdeme odpověď zřejmě v osobních preferencích autora diplomové práce. Proti tomu však nelze v podstatě nic namítat.

Problém však vidím v nepřiliš hlubokých heuristických základech práce. Zajímavá interpretace je mnohdy stavěna na nedostatečné znalosti literatury. To se projevilo například v poměrně rozsáhlé a v této podobě částečně neústrojně zařazené pasáži o měšťanské a šlechtické architektuře, kde citelně chybí opora v relevantní uměleckohistorické literatuře. Obecnějším problémem celé práce je pak využití poměrně omezeného množství vydaných a nevydaných pramenů. Existuje jistě více loveckých deníků kromě těch od Bedřicha ze Schwarzenbergu a Ferdinanda Hildprandta. Jen okrajové pozornosti se dostalo šlechtické

korespondenci, stejně jako dobové odborné lesnické a myslivecké literatuře. Některá odvážná tvrzení tak zůstávají nepodložená.

Celkový dojem z diplomové práce Radka Holcepla mám rozporuplný. Je zřejmá jeho schopnost promyslet téma a jeho téměř hravá záliba ve vytváření obecnějších interpretačních konstruktů. Zdá se mi však, že je to v této fázi jeho vědecké práce poněkud předčasné. Práce by potřebovala řádně uzrát a v některých částech dotáhnout. Větší pozornost by si zasloužila i formální stránka práce. Práci po několikerém přečtení doporučuji k obhajobě, nemohu ji však hodnotit lépe než známkou **velmi dobře**.

Mgr. Zdeněk Bezečný, Ph.D.

České Budějovice 31. 5. 2010